

Regjeringen fortsetter med autogenerering

Regjeringens twittring



professor

lens Elmelund Kjeldsen. Han etterlyser en helhetlig stemme fra regjeringen på Twitter.

FOTO: FREDRIK VÅRFJELL, NTB SCANPIX/MONTASJE: KLASSEKAMPEN

It om å bli voksen på twitter



Nicholas Wilkinson

minister Sylvi Listhaug (Frp), som også er lagt ut på regjeringens egne nyhetssider. Få dager etter kom en ny tweet med polemikk mot politiske meningsmotstader fra den offisielle koptoen, med en lenke til regjeringens nettsider: «Tåkeprat, Hege Ujstein».

Tidligere i høst har regj-

ringen også brukt kontoen i en polemikk mot Jenny Klunge (Sp).

– Det kan virke som om det er hjemme alle- ne-fest på sosiale medier-kontoret til regjeringen for tida, kommenterer Wilkinson.

Men svaret på hva som har skjedd, er vi har statsråder som går til personangrep i stedet for å snakke om politikk, sier han.

mot innhold fra regjeringens nettside på sin egen twitter-konto.

Wilkinson mener hovedproblemet ikke ligger i hva regjeringen skriver på Twitter, men den generelle tonen regjeringensmedlemmer som Listhaug bruker i debatter.

– Problemet er ikke regjeringens twitterkonto, men at vi har statsråder som går til personangrep i stedet for å snakke om politikk, sier han.

Er det ungdommens oppgave å forkjæle forfattere i 50- og 60-åra?

Parentifisering



Bendik Wold

KOMMENTAR

Innen psykologien beskriver «parentifisering» en situasjon hvor rollefordelingen mellom barn og foreldre er ombyttet, slik at barnet blir «den voksne» i relasjonen. Det kan dreie seg om praktiske oppgaver – barnet lager mat, vasker badet, ringer røtleggeren – eller emosjonelle: Den voksne støtter seg på barnet som om det var en venn, et søsken, eller, ja, en forelder. Resultatet er at barnet får øves sin barndom.

Overført til det litterære feltet kunne «parentifisering» bety at den eldre generasjonen insisterte på en falsk jevnbyrdighet; at den nektet å vedkjenne seg sin status som «eldre». En ung litterat som var parentifisert, ville selv avfeie ideen om generasjonsforskjeller, hun ville være så vant til å gi oppmerksomhet og omsorg til «oldingene» at hun ikke lenger var i stand til å ivareta sine egne interesser.

Som Klassekampen viste i går, er det lite som skiller Ungdommens kritikerpris fra hopen av norske litteraturpriser: Også her er det 40-, 50- og 60-åringenes bøker som blir løftet fram og hyllet. Tenåringerne i juryklassene får bare unntaksvis lov til å lese forfattere som er fem-ti år eldre enn dem selv; de nominerte

juryelevenes foreldregenerasjon, det er beste-foreldregenerasjonen. **Skoleungdommen** blir satt til å forkjæle en gruppe forfattere som strengt tatt ikke skulle trenge flere bebreivelser. For motsetning til forfattere i etableringsfasen, som virkelig kunne trenge flere omsorgsgivere, har de fleste 50- og 60-årige forfattere faktisk lesere (unntaket er, som vanlig, poetene).

Nå kan man innvende at en litteraturpris ikke har til oppgave å omfordele makt og ressurser mellom generasjonene.



50 ÅR I SNITT: Årets nominerte til Ungdommens kritikerpris.

Nei – men den bør heller ikke sementere en rollefordeling hvor ungdommen ritueelt bøyer kne for den «voksne» litteraturen, den som er skrevet i lett utvannet kansellistill og handler om midtlivskriser, arveoppgjør og slarkekete knær. Ungdommens kritikerpris kunne i prinsippet vært en opprørsk, mothegemonisk pris; den kunne løftet fram nye litterære former og «følelsesstrukturer» (Raymond Williams) som ikke ellers er framme i mainstreamkulturen.

I stedet er det blitt en pris som framstiller det norske litteraturfeltet som komplett harmonisk, blottet for stridigheter mellom skoler eller generasjoner, til glede for alle som abonnerer på Sigrid Undsets maksime

om at «menneskenes hjertor forandres aldeles intet i alle dager».

Hva om denne harmonien ikke er falsk, men gir en presist bilde av situasjonen i feltet? Vel, det er nesten en enda frykteligere tanke. Et kulturelt felt uten strid om kvalitetsbegrepet er et livløst felt. La oss for guds skyld håpe det er prisen det er noe galt med.

Bendik Wold
bendik.wold@klassekampen.no

«Ungdommens kritikerpris kunne i prinsippet vært en opprørsk, mothegemonisk pris»